

ДО ТЕБЕ, БОЖЕ, РУКИ Я ЗДІЙМАЮ

Con anima

1. До Те_ бе, Бо_ же, ру_ ки я зді_ йма_ ю, Тво_
 2. Ти - мій Спа_ си_ тель, і мо_ я на_ ді_ я, що
 3. І в цьо_ му не_ збаг_ нен_ но_ му ед_ нан_ ні для

є в мо лит_ ві зга_ ду_ ю І_ м'я, бо в сер_ ці я лю_ бов не_ згас_ ну
 зав_ тра день не згас_ не у пі_ тьмі. З То_ бо_ ю я по_ справжньо_ му ра_
 всіх хай бу_ де іс_ ти_ на про_ ста: цей час о_ стан_ ній бу_ де не о_

Приспів

ма_ ю, і світ_ ло_ ю ста_ є ду_ ша мо_ я.
 ді ю, Ти мій Господь, а я на_ ві_ ки Твій.
 стан ній для то_ го, хто по_ ві_ рив у Хрис_ та.

Ста_ ну на ко_ лі.
 По_ мо_ лю_ ся ти.

на, до Хрис та про_ мов_ лю:
 хо сло вом не_ лу_ ка_ вим, "Всі про_ сти про_ ви_
 тіль_ ки в Бо_ зі вті_

ни, дай щас ли_ ву до_ лю".
 ха; тіль ки Бо_ гу сла_ ва. Сла_ ва.